

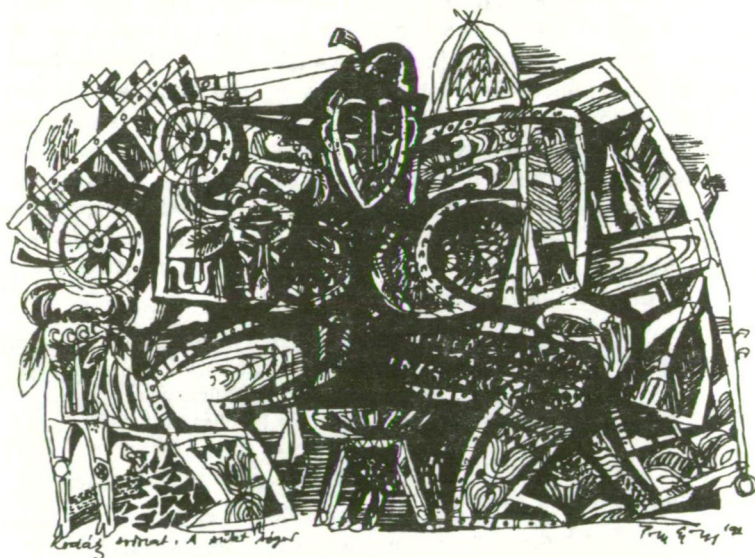
kívül többi versét is számbavesszük, Bürger és Kleist mellett a németek közül Blumauer, Denis, Eschenburg, Gessner, Gleim, Herder, Hölty, Kotzebue, Matthisson, Salis, Schikaneder, Sulzer, Wieland, Zachariae; a franciák közül Baillet, Bayle, Berquin, Boileau, Chapelain, Colardeau, Delille, Dorat, Gail, Gresset, La Harpe, Marmontel, Ménage, Molière, Parny, Pezay, Piron, Rousseau, Voltaire; az olaszok közül Ariosto, Baldi, Chiabrera, Goldoni, Guarini, Lemene, Loredano, Maffei, Marini, Menzini, Metastasio, Petrarca, Roberti, Rolli, Tasso, Tassoni, Zappi, Zuccolo; az angolok közül Hervey, Milton, Young; a dánok közül Holberg; a görögök és rómaiak közül Anakreon és Horatius hatottak rá.

(Pintér Jenő Magyar irodalomtörténete.
Tudományos rendszerezés. V. kötet. Bp. 1932.)

Ismeretlen katonatiszt

Két főispán és egy katonatiszt [írja Kölcsey] a pozsonyi sétányon járdallnak vala. Történt, hogy beszédök az új kor poétáira esnék. Ezek az új poéták, monda egyik nagyúr, oly keveset érők! hiszen az a híres Schiller ily hosszúra, mint karom, ír le valamit, ami Tacitusnál alig fog ily rövid helyt, mint kisujjom. A katonatiszt hallá vala, és monda: Ó, úgy van! Nekem van szerencsém Tacitus minden munkáit ismernem; neveu-je [unokaöccse], kivel a dijoni lagerben ismerkedém meg, ajándékon adá azokat.

(Kölcsey Ferenc levele Bártfay Lászlóhoz,
Pozsony, 1834. július 25-én.)

PAPP GYÖRGY: A SÜKET SÓGÓR